

Hrvatska inicijativa

Hrvatski Premijer sazvao je hitnu sjednicu čelnika država ili vlada EU-a kako bi se našla učinkovita i konstruktivna rješenja postojeće gospodarske krize inicirane koronavirusom. Naš je Premijer zabrinut parcijalnim pristupima pojedinih članica EU koji za posljedicu imaju povećanje različitosti koje dodatno dijele i udaljuju članice EU. Posebno je zabrinut za manje razvijene zemlje. U svim je članicama stanje u gospodarstvu zabrinjavajuće, ali se mora donijeti politička odluka kako bi zajedništvo nadvladalo parcijalne interese. To je ključno shvatiti.

Hrvatska kao najučinkovitija i najbogatija članica EU izdvaja značajna sredstva u zajedničku europsku blagajnu. Ona će to odgovorno činiti i u narednim razdobljima. Hrvatska je jedina od razvijenih zemalja članica koja uporno ističe potrebu dodatne pomoći manje razvijenim članicama. U vrijeme prisutne krize Hrvatska dodatno ukazuje na nužnu veću razinu tolerancije u solidarnosti. Predlaže povećanje izdvajanja u slijedećih pet godina za manje razvijene zemlje čak 2% BDP-a zemalja članica. Ostale razvijene zemlje, kako bi umanjile značaj hrvatske politike, ne odobravaju hrvatska motrišta. Kako bi dodatno umanjili doprinos Hrvatske u procesu integracije EU navode kako je, u uvjetima visokog dohotka per capita temeljenog na industrijama 4,0, lako zagovarati socijalnu i svaku drugu senzibilnost prema manje razvijenim članicama.

Hrvatska je u svojim prijedlozima sasvim konkretna i precizna. Hrvatska je vlada „predložila“ najvećim hrvatskim bankama da refinanciraju javni dug zemalja koje imaju ispod prosječni dohodak per capita. To se posebno preporuča njihovim podružnicama u zemljama čija gospodarstva posluju u uvjetima velike kreditne ovisnosti. Hrvatska nadalje poziva ostale razvijene članice da dio svojih deviznih pričuva iskoriste kako bi podržale, investiranjem, dinamiziranje gospodarske aktivnosti u najugroženijim članicama. Iako je riječ o razvijenim zemljama Hrvatska je pozvala hrvatske multinacionalne korporacije da investiraju u Njemačku i Italiju kako bi se „potrošio“, investirao, hrvatski kronični suficit robne razmjene s tim zemljama. Općenito, Hrvatska će ubuduće svoje suficite investirati upravo u zemlje koje ostvaruju deficit robne razmjene s Hrvatskom. Svoju politiku obrazlaže potrebom razvoja manje razvijenih članica jer bi povećani dolazak, radno sposobnog stanovništva, mogao ugroziti blagostanje hrvatskih građana.

Naime, Hrvatska će u ovoj krizi dodatno restrukturirati svoje gospodarstvo kako bi se ubrzao rast blagostanja hrvatskih građana. Cilj je postati vodeća zemlja inovacija koje će se učinkovito operacionalizirati na globalnoj razini. U tom smislu povećat će izdvajanja u

znanstveno-istraživački rad na deset posto. Ukoliko bude potrebe iznos će se dodatno povećati. Zapravo se radi o preraspodjeli neutrošenih sredstava. Pravosuđe je izuzetno učinkovito što je moguće zaključiti iz smanjenja broja sudskih sporova, s jedne strane, i, s druge strane, izostanak drugostupanjskih postupaka. Osim toga, DORH gotovo da nema posla pa su se znatno smanjila potrebna sredstva za njegov rad. Pojam korupcija u Hrvatskoj se može naći jedino u leksikonima. Na lokalnoj razini je dostignut značajan stupanj transparentnosti i javnosti funkcioniranja lokalne vlasti što se ima zahvaliti visokim moralnim i etičkim standardima koji se poštuju od strane lokalnih dužnosnika. Sociolozi smatraju kako je stanje u Hrvatskoj moguće obrazložiti operacionalizacijom katoličke tradicije.

Ipak postoji velika zabrinutost zbog postojeće krize. Očekuje se povećanje imigracije iz drugih zemalja članica EU. Već i sada velik broj radnika iz drugih zemalja članica rade poslove niže složenosti pa su mogućnosti većeg prihvata migranata ograničene. Hrvatska posebno cijeni doprinos umreženih znanstvenika iz drugih zemalja što će i u narednom razdoblju predstavljati jedan od temeljnih načina hrvatskog pristupa globalizaciji. Stoga, primjedbe od drugih članica kako „vrbuje“ njihove znanstvenike hrvatska vlast s indignacijom odbacuje.

Zaključak. Sa zabrinutošću se ističe kako prisutna suverenistička politika većeg broja članica nije dobra kako za EU u cjelini tako ni za njezine članice. Naglašava se kako je moguće intervencionizmom u krakom roku postići benefite, ali na dugi rok samo daljnje povezivanje, umrežavanje, zemalja članica EU-a Â predstavlja pravi put za sve građane Europe. Stoga, Hrvatska predlaže da se odmah i sada pokrenu integrativni procesi temeljeni na uzajamnosti i socijalnoj odgovornosti kako bi se još jednom potvrdilo kako je zajedništvo svih članica dobitna kombinacija za svaku i sve članice zajedno.

U Zagrebu, 1. April 2020.